



Čtvrtletník – květen 2019 – číslo 2  
Trimestriel – mai 2019  
Driemaandelijks – mei 2019



BELGIQUE - BELGIE  
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1  
P 001887



# Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda



## Dýchánek se spisovatelem Michalem Vaněčkem

Vzhledem k tomu, že česká dětská populace v Belgii rychle roste a je spolu s rodiči chtivá českých aktivit, rozhodli jsme se pozvat na jarní dýchánek autora dětských knih. Chtěli jsme se totiž spolu s dětmi dozvědět i takové věci, jako „**co má vědět správný Čech?**“ nebo „**kam zmizí slovo, když se vygumuje?**“. Na tyto i další otázky dává odpověď ve svých knihách právě pan Vaněček. ☺

Kdy je vhodnější doba ke čtení než právě v březnu, kdy ještě není dost teplo k venkovním hrám nebo je příliš sychravo na procházky do přírody? Proto jsme jarní dýchánek naplánovali **do Pražského domu na neděli 17. března**. Zájem o setkání a o dětské knihy byl velký, přihlásilo se na 50 zájemců, několik se jich

rozhodlo přijít na poslední chvíli ještě navíc. Pan Vaněček vyprávěl o tom, jak se k psaní dostal, kde hledá inspiraci, četl ukázky ze svých knih, což jeho manželka, paní Ivana využila k soutěžním otázkám,



© foto Lenka Pilařová

kdy za správnou odpověď dostaly děti cédéčko s namluvenými pohádkami.

Pan Vaněček přivezl na ukázkou několik knih a cédéček, které si pak mohli přítomní zakoupit. Výtěžek z prodeje (155 eur) pan spisovatel laskavě věnoval na burzu knih ve prospěch o.p.s. Zajíček na koni.

K příjemné atmosféře přispěl i stůl s bohatým domácím občerstvením a čepované pivo, které pro rodiče poskytl Pražský dům. A tak se z odpoledne brzy stal podvečer a domů nikdo moc nespěchal. **Děkujeme** Romanovi z Pražského domu, který nás měl na starost, za jeho trpělivost a paní ředitelce Čadilové za ochotu přijmout nás pod jejich útulnou střechu.

Olga Schmalzriedová

## Literární odpoledne v Bruselu

Život je někdy plný náhod a svět je ještě k tomu velmi malý. V loňském roce nakladatelství Grada prezentovalo českým školám v zahraničí knížku, *Co má vědět správný Čech*. Paní Olga, která předsedá Českému krajskému spolku Beseda, se zná s paní Olgou Struskovou, se kterou jsme před několika lety vytvořili knížku o mladých lidech s Downovým syndromem. Takže slovo dalo slovo a paní Strusková se pochlubila, že zná mne, tedy autora této knížky.

A tak jsem vyrazil na jeden víkend do Bruselu. A byl to víkend, na jaký se nezapomíná!

Báječná atmosféra jak v České škole bez hranic – škole, kde se učí čeština, a která funguje při naší ambasádě v Belgii, tak nádherné odpoledne v Pražském domě, kde se sešlo přes 40 rodičů s dětmi a já vyprávěl a četl ukázky z knížek pro děti i pro dospělé. Došlo i na knížky nadace T-SOFT ETERNITY,

zejména *Pivo, zbraně i tvarůžky* – knížku o podnikatelích meziválečného období.

Byl jsem naprosto nadšený ze zájmu rodičů i dětí o českou kulturu, historii a udržení českého jazyka pro další generace. Krásné prostředí a báječní lidé – rád kdykoliv zopakují!

Děkuju za pozvání!

Michal Vaněček

## JARNÍ BURZA KNIH

Nejspíš již nemusíme nikomu připomínat, že se Beseda řadu let snaží zachraňovat české i jinojazyčné knihy. Krajané z Besedy nakupovali knihy a založili knihovnu na samém počátku existence spolku po roce 1904. S postupem času, jelikož jsme neměli vlastní spolkovou místnost a na **ULB** vznikalo na katedře slavistiky Centrum českých studií, věnovali jsme krajské knihy **v roce 1997** univerzitě.

**V roce 2000** rušil knihovnu zastupitelský úřad ČR v Bruselu a na 1 500 knih tehdy převzala Beseda. Rozdala je zájemcům ze strany krajanů. Zbylé knihy putovaly do vězení ve Vlámku, kde se tehdy nacházeli někteří naši občané.

**Burzu knih** jsme pořádali již dříve, například **v roce 2010**. **Pravidelně**, dvakrát ročně se však burzy konají až **od roku 2013**. Přispěli jsme tímto způsobem na výstavbu Bezručovy chaty na Lysé hoře a na Českou nemocnici v Baltistánu. Od roku 2016 takto pomáháme pražské **o.p.s. Zajíček na koni**.

Těžko říct, kolik knih již prošlo našima rukama. Je však jisté, že jejich příliv neustává. Na březnovou burzu dorazila zásilka **200 knih z Francie** od tamní zesnulé krajanek. Musela se dožít požehnaného věku, některé knihy jsou staré 100 a více let! Březnová burza a dubnový víkend otevřených dveří vynesly díky novým dětským knihám pana Vaněčka (prodalo se jich celkem za 155 €) a díky štědrosti našich krajanů **přes 400 €**.

Nové čtenáře či sběratele si tak našla asi **stovka starších i novějších knih**.

Nabídka však platí stále, **aktualizovaný seznam knih** najdete na našich webových stránkách v aktualitách, seznam vám na požádání také zašleme e-mailem. V červnu uspořádáme další víkend otevřených dveří s burzou knih. Koncem června převedeme veškeré, za první pololetí 2019 získané finanční prostředky na účet **Zajíčka na koni**, využijí je pro letní dětský tábor.

Děkujeme vám za podporu tohoto projektu a také za to, že koupí knihy uvolníte místo v našem krabicemi přeplněném domě. ☺

Olga



*Little Stars*  
PHOTOGRAPHY

*Těhotenská, novorozenecká,  
dětská a rodinná  
fotografie*

*www.littlestarsphotography.eu*

*e-mail : info@littlestarsphotography.eu*

*GSM : 0476 63 19 89*



## Křest českého abecedáře

Když se **Denisa Šedivá**, autorka knihy **ABCZ aneb H jako Havel** (v angličtině zní podtitul *All you Need to Know about Czechia and the Czechs*) v říjnu 2014 na mě obrátila poprvé, byla tato práce teprve v plenkách. Dlouhá doba, která uplynula od záměru vydat dvojjazyčný česko-anglický abecedář pro děti žijící v zahraničí k jejímu vydání v roce 2018, ukazuje na náročnost této práce. Vždyť jen vybrat ke každému písmenu abecedy z velkého bohatství českých reálií v tolika různých oblastech života to nejpodstatnější, byla skutečně mravenčí práce! Kniha je pečlivě promyšlená a zajímavě ilustrovaná, není tedy divu, že v soutěži o titul **Nejkrásnější kniha roku**, pořádané každoročně Ministerstvem kultury ČR a Památkovým úřadem, obdržela letos v kategorii Učebnice a didaktické pomůcky první místo.



© foto Dagmar Kneřová

V Bruselu jsme měli možnost knihu pokřtít ve zcela naplněném **Pražském domě v úterý 26. března**. Autorka přečetla ukázky v češtině a **Robert Russell** nám vtipně předvedl svůj anglický překlad. Hodně štěstí knize popřály její kmotry – Ingrid **Schulerud**, velvyslankyně Norska v Belgii, a **Fariba Thomson**, historička umění. Večer hudebně podbarvil jazzové kytarové duo **Los Ambos**.

K příjemné atmosféře přispělo občerstvení v podobě českých koláčků, připravených kuchařem ze Stálého zastoupení. Stovky

makových, povidlových, tvarohových a jablkových koláčků ze tří kilogramů mouky, 1,5 kilogramu másla, 14 žloutků a litru šlehačky napekla Beseda. K tomu jsme pro početné přítomné hosty napekli též kokosky (ze zbylých bílků ☺), slané rohlíky, šneky a tyčinky. Občerstvení muselo být dobré, neboť se po něm doslova zaprášilo. Víno dodalo Zastoupení Jihomoravského kraje a vinařství Zborovský. Zájemci si mohli knihu zakoupit a dostali do ní i autorčino věnování. Tím pádem se na paní Denisu žádného občerstvení pravděpodobně nedostalo, snad se to podaří při jiné příležitosti. ☺

Olga

**Milá Deniso, možná by bylo zajímavé, kdybyste do Zpravodaje napsala hlavně o tvorbě knihy a o úskalích, na které jste narazila.**

Knižka vznikala dlouhé 4 roky v neustálé živé interakci mezi textem a obrazem. Mezi mnou jako autorkou a ilustrátory Adamem Macháčkem a Sébastienem Bohnerem. První lehké úskalí bylo, že žijeme každý na jiném kontinentu. Ani jednou jsme se za tu dobu neviděli, komunikace probíhala pouze po skypu a emailech (ale známe se z dřívější spolupráce). Snažili jsme se uchopit, pochopit a ztvárnit českou kulturu, kulturní kontext, ve kterém jsme vyrůstali a který nám při dlouhodobém pobytu v cizině může chybět. To byl jeden z motivů, proč jsem se do knížky pustila. Stesk. Druhou motivací byly mé děti, které celý svůj život žijí vlastně mimo kulturu rodičů, v multikulturním prostředí, obklopeny mnoha jazyky a různými zvyky. Tyto takzvané *děti třetí kultury* mohou mít později problém s vlastní identitou. Kam patří. Chtěla jsem našim dětem, a dětem v podobné situaci ukázat, kam patří, kde jsou jejich (a naše) kořeny.

Potom nastal zdánlivě jednoduchý moment. Překlad do angličtiny. Ale ukázalo se například, že některé české reálie jsou

velmi obtížně přeložitelné a jejich překlad není zatím zavedený. S překladatelem Robertem Russellem jsme měli nekonečné debaty (znovu na dálku, ale tentokrát alespoň ve stejném časovém pásmu). Jak například přeložit *chlebiček*? Skončili jsme u *open sandwich*. A třeba slovo *tramp* má v angličtině jiný význam, znamená tuláka, bezdomovce, zatímco v češtině je *tramping* veskrze pozitivní fenomén. Nakonec jsme zvolili *outdoorsmen*. A přenést významy různých přísloví, nebo najít jiná odpovídající, přeložit dosud nepřeložené úryvky básní a textů písní... To všechno byly překladatelské oříšky. Pan Russell to vše výborně zvládl, překlad je překrásný.

Ano a stálá výzva byla vybrat hesla, aby se nám knížka moc nerozrostla a zároveň obsahově hezky držela pohromadě. A ten pocit odpovědnosti, abychom nic důležitého neopomněli! Ten byl někdy trochu tísnivý. Ale museli jsme. S někdy trochu surrealistickým přístupem jsme to zvládli a uzavřeli. Samozřejmě bychom mohli na knížce pracovat donekonečna. Doplnovat, reformulovat, překreslovat. A určitě se najde někdo, komu bude něco chybět. Ale nedělali jsme encyklopedii. Jen nakonec osobní skládačku obrázků, vzpomínek a trochu i představ o Česku z dalek.

Denisa Šedivá



© foto z archivu Denisy Šedivé

### ABCZ aneb H jako Havel.

ABCZ. All You Need to Know About Czechia and the Czechs.

Ilustrovaný česko-anglický abecedář Česka nejen pro děti. Popisuje to, co máme my Češi společné, naši kulturu v širokém slova smyslu, věci, události, místa a osobnosti.

Lze zakoupit v knihkupectví Artmap v Praze a v Brně a na webových stránkách [www.bookstore.artmap.cz/cs/](http://www.bookstore.artmap.cz/cs/) a v pražském designovém obchůdku Charaktery.

autor: Denisa Šedivá

ilustrace a grafika: Adam Macháček a Sébastien Bohner

překlad: Robert Russell a Ivan Gutierrez

tisk: Quatroprint, a.s.

nakladatel: Denisa Šedivá, Praha 2018

denisediva.cz

ISBN: 978-80-270-5240-0

# Informace k volbám do Evropského parlamentu - květen 2019

Volby do Evropského parlamentu se budou na území ČR konat **v pátek 24. května 2019** od 14:00 hodin do 22:00 hodin a **v sobotu 25. května 2019** od 8:00 hodin do 14:00 hodin. **Hlasování pro české kandidáty probíhá pouze ve volebních místnostech na území ČR (není možné hlasovat na zastupitelských úřadech ČR).**

**Občan ČR, který je zapsán ve zvláštním seznamu voličů vedeném zastupitelským úřadem České republiky v zahraničí:**

**A)** Volič může **požádat o vydání voličského průkazu** (případ, kdy se volič i nadále bude zdržovat v zahraničí trvale)

1/ Voličský průkaz vydává zastupitelský úřad, u kterého je volič zapsán ve zvláštním seznamu (tj. příslušný podle místa pobytu voliče).

2/ Volič může požádat o voličský průkaz ode dne vyhlášení voleb, a to

- a. osobně nejpozději **22. května 2019 do 16:00 hodin** nebo
- b. písemně tak, aby byla **žádost doručena zastupitelskému úřadu nejpozději 17. května 2019 v 16:00 hodin**. Písemná žádost musí být opatřena úředně ověřeným podpisem voliče.

3/ **S voličským průkazem se musí volič dostavit na území ČR, kde může hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku.**

4/ **Zastupitelský úřad předá voliči voličský průkaz nejdříve 9. května 2019**, a to buď voliči osobně, nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle.

**B)** Volič může **požádat o vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem České republiky v zahraničí** (volič se napříště bude zdržovat na území České republiky)

1/ zastupitelský úřad vydá voliči o tomto vyškrtnutí **potvrzení**, na základě kterého může být volič zapsán do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu u obecního úřadu v místě jeho trvalého pobytu na území České republiky nebo v den voleb okrskové volební komisi příslušné podle místa trvalého pobytu.

2/ Volič musí potvrzení předložit uvedenému obecnímu úřadu do **22. května 2019** nebo v den voleb přímo okrskové volební komisi.

**Více informací k volbám do EP:** [www.mzv.cz/brussels/cz/konzularni\\_a\\_vizovy\\_usek/volby/informace\\_o\\_zapisu\\_do\\_zvlastniho\\_seznamu/volby\\_do\\_evropskeho\\_parlamentu\\_kveten.html](http://www.mzv.cz/brussels/cz/konzularni_a_vizovy_usek/volby/informace_o_zapisu_do_zvlastniho_seznamu/volby_do_evropskeho_parlamentu_kveten.html)

## Jindřiška Šimáčková (Jenny Bourgaux) (20. 9. 1926 - 13. 4. 2019)

Milá rodino, milí Jennyni přátelé,

naši čeští a slovenští krajané znali vaši Jenny jako Jindřišku, dovolte mi nazývat ji tímto jménem. Jindřiška byla členkou Besedy po celý svůj život, který strávila v Belgii.

Muselo to být dost těžké prožívat mládí na území Sudet, okupovaném fašistickým Německem! A přece svou rodnou visku Machnín nosila Jindřiška ve svém srdci až do posledního dechu. Tady, na Liberecku žili její prarodiče, kteří se o ni starali, když jí, stěží dlouleté, zemřela maminka. V tomto koutě české země poznala Jindřiška během války svou životní lásku, mladého belgického válečného zajatce Julese ze Genvalu.

Po válce se rodina usadila v Belgii, která se stala Jindřiščiným adoptivním domovem. Naučila se tuto zemi znát a mít ji ráda. I když zde byla přijata hezky, její česká rodina, český jazyk, písně a tradice, v podstatě celá česká země jí po celý život velmi chyběly. V té době se necestovalo tak lehce jako dnes a jediná možnost kontaktu s rodinou bylo psaní dopisů. Není tedy divu, že brzy po příjezdu do Belgie Jindřiška hledala a našla krajský spolek Čechů a Slováků, který se tehdy jmenoval Beseda Volnost. Za plné podpory svého manžela se Jindřiška velmi

rychle zapojila do práce ve spolku, zpočátku byla knihovnicí (tehdy měla Beseda celkem rozsáhlou knihovnu, kde si krajané půjčovali knihy), později byla zvolena jednatelkou a nakonec, v letech 1976 - 1991 spolek vedla coby předsedkyně. I v pozdějších letech, dokud jí to zdraví a věk dovolily, se Jindřiška ráda účastnila besedních aktivit a kde mohla, přiložila ruku k dílu. Do posledního dne se o činnost spolku a o naše krajané živě zajímala.

V době, kdy v Československu vládli komunisté, přicházeli do Belgie čeští a slovenští exulanti. Když to bylo možné, Jindřiška a její přátelé z Besedy se jim snažili v těžkých začátcích pomáhat. Byla pro nás mentorem, pozornou kamarádkou či matkou.

Někdy máme pocit, že něco nebo někdo je tu s námi navždy, ale pak nastane chvíle rozloučení, odchodu. Jindřiška prožila dlouhý život, který nebyl vždy lehký, ale byl bohatý na události a na přátelské vztahy. Její rodina, kterou velmi milovala a na kterou byla hrdá, se za ta léta hezky rozrostla: má 3 děti, 7 vnoučat a řadu pravnoučat.

Je těžké představit si život bez Jindřišky, bude nám velice chybět! Nezemře však v našich myslích a vzpomínkách, bude nadále žít v našich srdcích!



© foto z archivu Jindřištiny rodiny

Jindřiško, děkuji Ti jménem všech krajanů z Besedy za vše, co jsi kdy pro ně a pro Besedu udělala. Zasloužíš si za to naši velkou vděčnost a lásku.

Již v roce 2010, jak sis sama přála, jsem přivezla z české země hlínu, kterou nasypu na Tvůj hrob. Věřím, že Tvá duše najde kýžený klid a že se setká s duší Tvých nejdražších, kteří odešli z tohoto světa před Tebou.

**Čest Tvé památce! Upřímnou soustrast celé Tvé rodině!**

*smuteční řeč na pohřbu 24. 4. 2019 - Olga  
rozhovor s Jindřiškou je ve Zpravodaji č.4 / 2007*

## Mirek Černý (11. 2. 1943 - 23. 2. 2019)

Milá Mirkova rodino, vážení přátelé,

chtěla bych se s Mirkem rozloučit jménem členů Českého krajského spolku Beseda, jehož členem byl Mirek po mnoho let. Rozloučím se s ním v jeho mateřštině, kterou se naučil v Československu, než odtud odešel, aby poslechl volání svého srdce, které jej přivedlo do Belgie k Anjes, jeho manželce.

Odešel odborník v hudební teorii i praxi, publicista a hudební recenzent, který se dokázal prosadit v zemi, kde se nenarodil, ale kde našel svou životní lásku. Díky svým schopnostem si dokázal získat veliký respekt i v novém prostředí, což je věc velice náročná a nevídaná. Ve svém oboru pracoval celý život, své milované hudbě dával všechno, dalo by se říct, že se jí věnoval do posledního dechu.

Odešel však také skvělý člověk, kamarád, který byl ke všem přívětivý, shovívavý k lidským slabostem, chválící lidské schopnosti a vážící si dobrého srdce. Je velmi těžké mluvit o Mirkovi

v minulém čase, bude ještě nějaký čas trvat, než si zvykneme na to, že není mezi námi. Samozřejmě že nejvíc bude chybět Anjes, jeho životní partnerce, a jejich dvěma synům.

Bude však chybět nám všem. Kromě hudebních akcí našeho krajského spolku



© foto z archivu Mirka Černého

Beseda založeného již v roce 1904, se Mirek účastnil různých literárních dýchánek a divadelních představení. Ale to, co si rozhodně nechtěl nechat nikdy ujít, bylo společné adventní pečení vánoček. Vždy přijížděl s Anjes k nám do Brainu ráno jako první, přivezl si potřebné ingredience, miloval vánočku trochu těžší, kde bylo hodně másla, rozinek a ořechů. Je opravdu těžké představit si toto pečení příště bez něho!

Mirku, děkuji Ti jménem naší Besedy a jménem všech krajanů, kteří Tě milovali a kteří si Tě velmi vážili, za Tvou milou přítomnost a velké přátelství. Přeji Ti, aby Tvá duše našla klid a abys odpočíval v pokoji.

**Čest Tvé památce! Hlubokou soustrast Tvé rodině!**

*smuteční řeč na pohřbu 2. 3. 2019 - Olga  
rozhovor s Mirkem najdete ve Zpravodaji číslo  
2 / 2013*

## Členské příspěvky 2019

Milí členové Besedy,

Děkujeme Besedníkům za to, že každoročně obnovují své členství zaplacením příspěvku. K 1. 5. 2019 mělo členský příspěvek zaplacen 75 % našich členů. Těší nás, že o členství v Besedě stále častěji projevují zájem mladí krajané, neboť někteří naši dávní členové odcházejí na věčnost a jiní se po letech strávených v Belgii vracejí do Česka nebo na Slovensko. Díky mladým zůstává naše členská základna více méně stejně početná a věkově mládně.

Členský příspěvek na jeden kalendářní rok činí **25 € za rodinu a 15 € za jednotlivce**. Děti a studenti příspěvek neplatí. Poplatek pošlete na účet Besedy s číslem **BE26 3630 3022 4129**, BIC je **BBRUBEBB**. Příspěvky používáme na chod Besedy, především na akce, kde krajané neplatí vstupné. Vždy se snažíme mít vyrovnaný rozpočet.

Díky finančnímu daru MZV ČR, který dostáváme prostřednictvím našeho zastupitelského úřadu, **můžeme vydávat Zpravodaj**, pozvat hosty z Česka a zaplatit jim honorář. Pan velvyslanec Pavel Klucký nám v dubnu předal dopis stálého zmocněnce MZV pro krajanů v zahraničí, pana Jiřího Krátkého o poskytnutí daru na rok 2019. **Děkujeme MZV a našemu ZÚ za podporu naší činnosti a slibujeme, že prostředky využijeme, jak náleží.**

*jménem výboru Besedy – Olga*

PS: Pokud jste **příspěvek zaplatili v období, které uplynulo od zaslání 1. čísla Zpravodaje, najdete zde svou členskou kartičku**. V rámci ochrany přírody jsme se rozhodli ji nadále nelaminovat.

Se stejným cílem jsme investovali značné prostředky na nákup **kelímků s logem Besedy**, které budeme používat na besedních akcích. Budou vratné, to znamená, že za svůj kelímek zaplatíte na začátku akce **zálohu 2 €**, kterou vám po odevzdání kelímku vrátíme. Děkujeme za pochopení.



## Bruselské loutkové divadlo

Loutkové divadlo má v českých zemích dlouhou tradici a kvalitní úroveň. Pro rodiny s dětmi je dodnes vyhledávaným kulturním zážitkem.

Podobnou tradici se snaží v Bruselu pěstovat ředitel **Královského loutkového divadla Peruchet Dimitri Jageneau**, jehož bulharská maminka studovala loutkářství v Praze a jehož belgický tatínek vedl toto divadlo po zakladateli divadla Carlu Spederovi od roku 1958.

Peruchet slaví v letošním roce 90. výročí založení a Dimitri zde v květnu pořádá již **5. mezinárodní loutkový festival**. První květnovou sobotu jej zahájilo liberecké **Naivní divadlo**. Do Bruselu přijelo s pohádkou **o Budulínkovi**, kde nechyběly žádné rekvizity, včetně housliček a bubínku. Tuto příležitost si česká dětská populace v Belgii i přes náhlé krupobití rozhodně nechtěla nechat ujít, takže divadlo doslova praskalo ve švech. Zástupci divadla byli velmi potěšeni tak početnou návštěvností a rádi by tímto vyjádřili velvyslanectví České republiky, České škole bez hranic a naší Besedě poděkování za propagaci.

I ostatní festivalová představení, ve kterých účinkují loutkáři z Francie, Belgie, Nizozemska, Portugalska, Itálie, Řecka a Finska stála a dosud stojí za zhlédnutí. Festival totiž potrvá až do konce května.



© ilustrační foto

V divadle se však hrají představení po celý rok, kromě letních prázdnin. Na pohádku se můžete těšit ve středu a o víkendech, během školních prázdnin i jiné dny. Takže až nebudete vědět, co dělat s dětmi, když bude venku ošklivo, stačí s nimi zajít do Peruchet na pohádku. Program najdete na **www.theatreperuchet.be**.

Divadlo si lze též rezervovat na narozeninovou oslavu pro vaše děti a jejich kamarády. Pro všechny to může být jistě nevěšdní zážitek, neboť kromě představení si mohou děti prohlédnout zblízka loutky z celého světa, které jsou vystavené v sousedním muzeu loutek.

Olga

## Pozvání na pietu v Adinkerke

Rok co rok dostáváme pozvání na pietní kladení květin u hrobu neznámého vojína na britském vojenském hřbitově v Adinkerke poblíž De Panne. Je na něm pochováno přes 40 českých a slovenských vojáků, kteří zde padli během osvobození Belgie za 2. světové války. Hroby objevili krajané z Besedy na počátku 70. let. Od té doby zde naše ambasáda (v posledních 25 letech naše dvě ambasády) ve spolupráci s radnicí v De Panne pořádá koncem května pietní akci. Rok co rok kladou zástupci Besedy na tento hřbitov květiny.

Letošní vzpomínková akce připadá **na sobotu 25. května**. Přijďte vašim dětem ukázat kus naší historie, podívají se na uniformy vojáků a vlajkonošů, pomůžou nám zazpívat českou a slovenskou hymnu. K jednotlivým hrobům položí květiny.

Setkání začíná v **10 hodin**, ráno je však vhodnější vyrazit z domova o trochu dříve, než vám poradí navigace, neboť těsně před 10. hodinou bývá sjezd z dálnice poblíž hřbitova ucpaný. Sraz je před obchodem Raditel na **Garzebekeveldstraat v Adinkerke**. V 10.30 odtud odchází průvod na nedaleký vojenský hřbitov, kde se nacházejí hroby našich vojáků a kde proběhne pieta. Akce se účastní zástupci mnoha dalších velvyslanectví působících v Belgii. Průvod se pak vydá k Pomníku padlých, kde položí květiny již jen páni velvyslanci a starostka města De Panne. Asi v 11.30 začíná v nedalekém sále s bohatě prostřeným stolem recepce, na níž jsou pozváni všichni přítomní.

Po skončení akce můžete zajet s rodinou k nedalekému moři nebo do blízkého zábavního parku. Těšíme se, že se nás na akci sejde letos více než obvykle.

*Olga*

## Dětský den a grilování v „Lese snů“

**Kde?** v **Lese snů** (Bois des Rêves) u Ottignies a Louvain-la-Neuve

**prostor ABC** hned za vnitřním parkovištěm, poblíž jezírka

**Kdy?** v **neděli 16. června 2019 od 12 do 19 hodin**

**Přihlášky:** <https://forms.gle/TbqwjoqhRAjJeC54A>  
Po naplnění kapacity nebude přihlášení možné.

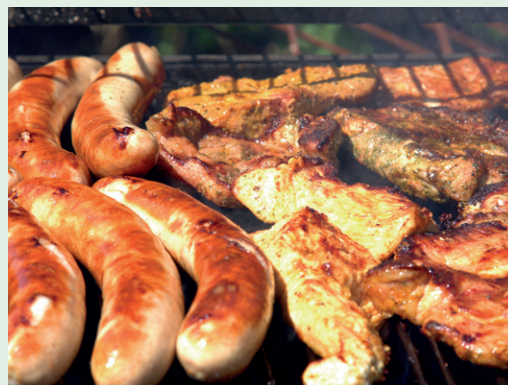
**Vstupné:** **15 €** - dospělý, **7 €** - dítě od 2 do 10 let, **zdarma** - děti do 2 let

Platbu je třeba zaslat na účet Besedy **BE26 3630 3022 4129** do tří pracovních dnů po vyplnění přihlášky, jinak bude přihláška neplatná.

Celodenní **pomocníci** mají vše zdarma, dočasní pomocníci dostanou zdarma jednu kompletní stravenku. Těšíme se na vaši ochotu pomáhat.

**Občerstvení:** Základní občerstvení (maso, salát, nealko nápoj a dezert, pro dospělé navíc jeden alkoholický nápoj a čaj nebo káva) je v ceně, další občerstvení si můžete zakoupit za obvyklé ceny. České grilovací klobásy a plzeňské pivo jsou zajištěny, maso naložíme, pro vegetariány připravíme ke grilování zeleninu a sýr. Dezerty a saláty budou domácí.

**Program:** grilování po celé odpoledne do 18 hodin, hry a soutěže pro děti od 14 do 16 hodin - každé soutěžící dítě dostane malou odměnu



© ilustrační foto

Těšíme se na poslední shledání s vámi před letními prázdninami.

za všechny výborky - Olga

## TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ, K NIČEMU

Mí malí synci budou čtyřjazyční, proto se u mě zvládnutí jejich češtiny stává hlavním životním posláním. Takže jsem pověřil českou rodinu, aby mi obstarala dostatečné množství didaktických pomůcek, v první řadě sborníků českých lidových písniček a říkadél.

A tak nastal ten okamžik, kdy jsem zachytil první záblesk zvědavosti v očích mého prvorozeného, chopil se knihy a jal se zpívat a recitovat. Po několika stránkách jsem sice na sobě nedal nic znát, ale v duchu jsem si říkal: počkat. Proč jsou všechny písničky a říkadla o polních pracích, hospodářských zvířatech a jejich nedostatku, případně o mizerné nutriční výživě? A co je to obrok a víčka? Jaký je rozdíl mezi žitem a ovsem?

A jak budu v budoucnu reagovat na doplňující otázky ratolestí? Synku, hajný by mi vzal sekyru za dva zlatý, protože chodím do lesa krást dřevo. Synku, tahle písnička znamená, že selka tě sice pozvala na krajáč mléka, ale nakonec ti ho nedá, protože je lakomá. Selka byla něco jako bohatá a zlá paní. Ještě horší byl ale sedlák. Byli skoro v každé vesnici. A ne, nevím, co to je krajáč.

Synku, Janek sněd nemaštěný brambory, to znamená že je jedl jen tak, jen ty brambory. Ano, vidím zmatek v tvých očích. Ale musíš si uvědomit, že krajem táhnou švédská vojska, stoletá

válka vyčerpala ekonomiku, a navíc Jankovým rodičům spadla pec. Ale Janek může být ještě rád za brambory, protože Jankovi sousedi dneska zabili a uvařili komára, a ještě dali půlku do komína na zimu. Jo, přesně tak, byl to ten zabitej komár, jak se všichni komáři opili.

Nebo ukolébavky. Proč musíme i v ukolébavkách traumatizovat děti škodami na hospodářských plodinách? Halí, belí, ok. Tato slova mají hypnotický účinek. Ale proč do toho míchat fakt, že nám dneska koně a jejich hříbátka spásli záhon zelí a petržele?



© foto Aleš Bartl

Přiznám se, knížka písniček a říkadél je prozatím odložená, dokud se sám nedovzdělám. Občas se ve mně ale ozvou kořeny a notuji synkovi moravské čardáše. Tady se zemědělské plodiny a zemědělské práce tolik neřeší, protože na to není čas. Když už někdo nějakého koně má, dá jej radši rasovi, aby měl klid. Víno totiž teče proudem, muzika hraje do bílého rána a pod peřinou jsou čtyři nožky. Svatba a rodinný život se na Kyjovsku řeší kyjem. Jistě, moravské písničky jsou i o čisté lásce, ale téměř bez výjimky se milenci nikdy neshledají. Buď je v cestě hora a prší, nebo postačí, když zprávu vyřídí sokol, ten bílý pták. Ženy jsou obecně na Moravě trochu problém a Moravák o nich nejradši jen zpívá v bezpečí sklípku. Tak vlastně doufám, že synek slováckému nářečí nebude rozumět, protože s takovou archetypální výbavou (ano, je to tu zase!) by si musel v Belgii hledat ženu kyjem.

Trochu závistivě pokukuju po ženě a jejich vlámských dětských písničkách. Témata vlámských písniček jsou totiž v pravdě nadčasová. Hle, tady jsou mé dlaně, dá se jimi kroutit! Je třeba si uklízet pokoj. Je třeba si čistit zuby. Jdeme ven s ostatními dětmi, budeme si pěkně hrát až do večera, a pak půjdeme spát. Hračky se tu nespecifikují, ale určitě to nebudou pušky a bodáky.

Aleš Bartl

## Letní podvečer s kapelou A JE TO

Jste srdečně zváni dne **15. června 2019** do **C.I.E. Overijse**.

Adresa je Dennenboslaan 54. Sjíždí se exitem Terhulpen / Overijse.

**Poslechnout, zazpívat i zatancovat si budete moci u písniček od táboráků, přes Míšu Tučného, Poutníky, Greenhorns, Rangers i mnoho dalších.**

Zvány jsou též děti, protože začátek plánujeme okolo **15.00 h** a CIE má k dispozici dětská a sportovní hřiště. Oficiálně končit budeme ve **21.00 h** (pravidla CIE neumožňují déle).

Další informace budou poskytnuty před akcí.

**Info:** Peter.Scheck@seznam.cz

Za kapelu A JE TO

Petr Malůšek



© foto z archivu Petra Malůška



## Čarodějnický májový rej

Po mnohaleté přestávce jsme se znovu rozhodli uspořádat pro děti i dospělé čarodějnický rej. Jelikož je 30. duben, pokud nepadne na víkend, odjakživa pracovním dnem, ale 1. květen je už přes 100 let svátkem, byl to vlastně rej májový, avšak v čarodějnickém duchu.

Najít vhodné prostory pro aktivity, které si vymyslíme, může být někdy opravdu tvrdým oříškem. Rozlouskla jej pro nás Lenka, která našla budovu ve Woluwe-Saint-Pierre v ulici „Ptačího zpěvu“, v níž je vhodný sál, kde se může tančit, cvičit a všelijak rejdit. Tady pak vyhrávaly různé české kapely, které pozval do své aparatury Ulf, a tam se také tančilo a hrály se taneční hry, jako Škatule, škatule, hejbejte se nebo tanec a podlézání pod koštětem, které sestupovalo stále níž a níž. Naše chytré děti se však nenechaly zaskočit a nakonec se pod koštětem doslova plazily, takže po akci ani nebylo třeba vytírat podlahu. ☺

Hned naproti tomuto sálu je v budově místnost, kde se dá hezky tvořit. Tam naše malé, ale šikovné čarodějnice a čarodějníci (pod pečlivým a vlídným dohledem

dvou kouzelnic Zuzky a Lenky) tvořili hezké opentlené májky, vázali a zdobili malá košťátka a vytvářeli papírové čarodějky. Ti menší si pak omalovávali různé kouzelnické obrázky. Místnost byla vyzdobena čarodějnickými motivy, které kdysi na podobnou akci vyráběla se svými kamarádkami Radka.

Při takovém bohatém programu každému samozřejmě rychle vyschne v hrdle a vytráví. Stačilo jen vyběhnout po schodech (nebo vyjet výtahem, to ale snad nikdo nevyužil ☺) do prvního patra, kde bylo občerstvení. Nealkoholické nápoje a slané pečivo si nalil a nabral každý podle chuti, napečené a připravované dobroty (bábovky, netynky, sušenky, čokoládové koláče, sýrovo-šunkové šneky, sýrovo-česnekové a mrkvovo-křenové chlebičky) každému naservírovala Bára a Olga. A jelikož si organizátorky neumějí představit, že by jídlo chybělo, napečou a připraví toho vždy víc, než je třeba. Zato si pak zájemci mohou odnést krabičku s pečivem domů na další den k snídani. Za tímto účelem v podstatě celoročně sbíráme i vhodné krabičky. ☺

Vymezený čas nám rychle utíkal, takže jsme ke konci museli hlavně včas spočítat dětské hlasy v soutěži o nejhezčí masku a vyhlásit vítěze, kteří obdrželi jako dárek knížku nebo cédérčko a pěkné pastelky. Důležité bylo také nezapomenout na společné foto, abyste i vy, čtenáři našeho Zpravodaje, mohli být alespoň na dálku součástí tohoto báječného odpoledne, které si nejspíš za rok rádi zopakujeme.

Olga

### Ohlasy z Pamětní knihy a z e-mailu:

Děkuju, že jste nás pozvali. (Nora)  
Děkuju moc, bylo to skvělé. (Anička a Alex)  
Krásná akce jako vždy. (Emilka, Adam a Katka)  
Perfektná akcia ako všetky vaše akcie! Ďakujeme! (Zuzana)  
Velmi krásný svátek čarodějnice. Objev pro mě. Všechno bylo perfektní: kostýmy, hudba, tvoření, hry. Děti a jejich babička se dobře bavily. Díky za vřelé přijetí. (Anne-Marie, francouzská babička Aničky a Alexe)  
Osmileté dceři se moc líbilo výtvarné tvoření, za ochotné pomoci „čarodějnic – asistentek“ si vyrobila košťátko a májku, máme obojí stále doma ve váze. (Jana)



© foto Ulf Gjerdingen



© foto Ulf Gjerdingen

## BRUSELSKÁ SOJKA alias Kateřina Farná



Hotel Tassel © foto Kateřina Farná



Hotel Van Eetvelde © foto Kateřina Farná

### NOVÁ KNIHA:

#### O Bruselu vážně i s humorem

Vážení čtenáři našeho Zpravodaje, po téměř pěti letech příprav a desítkách propracovaných nocí, víkendů a dovolených jsem dokončila knihu o Bruselu. Více než 360 stránek jsou koláží osobních zážitků, reportáží, vtipných glos, vážných témat, zajímavých reálií a pamětihodných příběhů, které odrážejí autentickou podstatu města, kde se zrodila první čokoládová pralinka i architektonická secese a kde je snazší sehnat politika než šikovného instalatéra.

Knihu jsem pojmenovala *Jak jsem potkala Brusel* a v květnu ji vydá nakladatelství Grada. Publikace připomíná ohromný úspěch Československa během

Expa 1958, představuje královskou rodinu a monstrózní Justiční palác, vysvětluje necitlivou bruselizaci, neopomíjí patálie sochy čurajícího chlapečka, ukazuje místní pivní scénu nebo odhaluje místo, kde básník Paul Verlaine postřelil svého mladého milence. Nezapomněla jsem samozřejmě ani na krásně roztočivé lidi více než 180 národností, kteří sdílejí tuto náročnou a jedinečnou metropoli, kde lišky doslova dávají dobrou noc. A jako bonus se čtenáři naučí bruselsky. Vše v přehledných 60 kapitolách, bohatě vybavených fotografiemi a vtipnými ilustracemi od vynikající návrhářky Denisy Adolfové.

Jako ochutnávku ve zkrácené verzi připojuji první kapitolu věnovanou fenoménu art nouveau a Victoru Hortovi:

### SKVOSTY ART NOUVEAU, KTERÉ MUSÍTE VIDĚT

Kdyby nebylo v Belgii průmyslové revoluce, uhelných dolů a oceláren, rozvoje železnice a celkové industrializace země a kdyby nedosahovala nenasycenost belgického krále Leopolda II. tak ohromné úrovně, nezrodilo by se v Bruselu architektonické art nouveau.

Peníze by netekly belgickými kanály buržoazii a finanční honorací do Bruselu, nýbrž do Paříže, kde v té době pobýval průkopník art nouveau, Belgičan Victor Horta. Do Bruselu se vrátil na konci 19. století, protože vycítil velkou příležitost v odvážných a bohatých investorech, v nové generaci podnikatelů a průmyslníků. Smutnou pravdou je, že belgické art nouveau živila krev milionů Konžanů ztročených pod hrůzovládou ambiciózního Leopolda II. jedním z nejkrutějších koloniálních režimů v novodobé historii.

Majitel ohromného šedivého plnovousu byl maximalista. Z malého města chtěl udělat skutečnou metropoli pařížského stříhu a směrem k sousedním mocnostem tím demonstrovat sílu a bohatství mladé země. V duchu „jsme malí, ale máme sílu“ byly vystavěny celé čtvrtě, velkorysé bulváry a rozlehlá náměstí. U grandiózních *avenues* potřebovali noví boháči ještě skvostné domy. A tak do Bruselu přijela řada architektů neotřelých myšlenek, pro něž Brusel znamenal ideální píseček na hraní.

Počtem secesních staveb se stala metropole unikátní. Během chvíle avantgardní styl Brusel zaplavil. Byl konec 19. a počátek 20. století v takzvané *Belle Époque*, kdy slovy šansoniéra Jacquese Brela Brusel „bruseloval“. Nová estetika propukla v městské části Schaerbeek, dále kolem prestižní Avenue Louise, v centru Anderlechtu a v Laekenu. Secesní poklady a mistrovská díla Victora Horty najdeme rovněž v Ixelles, Uccle a Saint-Gilles.

Jeho úplně prvním secesním městským domem byl *Maison Autrique* (niz. *Autrique Huis*, Chaussée de Haecht 266) z roku 1893. Už exteriér s novými materiály, tvary a velkými okny přinášejícími dovnitř hodně světla naznačoval zásadní změnu.

Horta rozvinul nové estetické a technické možnosti skla a oceli. Tvrdil: „Když máte ocel, nepotřebujete zdi.“ Železnou konstrukci neschovával, ale hrdě ukázal



Belgické centrum komiksu © foto Kateřina Farná

jako prvek zdobící interiér. Díky ní dokázal novátorsky otevřít prostor a přinést dovnitř více denního světla.

V mnoha ohledech inovativní obydlí ve Schaerbeeku zdaleka nedosahovalo úrovně revolučního Hôtelu Tassel (Tasselův dům; Rue Paul Emile Janson 6), jenž vznikl ve stejné době a kde mohl Horta zcela popustit svou fantazii a um, neboť jej neomezovaly finanční možnosti klienta. Hôtel Tassel je považován za historicky první stavbu zcela vytvořenou ve stylu art nouveau. Přestože měl Horta po ruce nejlepší řemeslníky a návrháře, včetně mistra vitráží Tiffanyho, domy do posledního detailu, fasetky, navrhoval sám, včetně zvonků a mých oblíbených venkovních „odbávačů“ na boty, které vypadají samy o sobě jako malá umělecká



odbávač na boty © foto Kateřina Farná

díla. Než vešli první hosté do Hôtelu Tassel, upoutaly jejich pozornost dveře umístěné ve středu fasády. Na konci 19. století takovému řešení lidé moc nerozuměli, protože obvykle dveře napravo nebo nalevo vedly rovnou do nějaké místnosti. Najednou mohli vstoupit do prostoru uprostřed domu, nadto zalitého veškerým možným denním světlem propouštěným prosklenou střešou. Před nimi se rozprostřelo obrovské schodiště. Ocitli se v oživlé, intimní a elegantní zimní zahradě plné světla. Skoro jako v katedrále zůstali šokováni plasticitou prostoru. Hôtel Tassel měl okamžitý úspěch. Na dům se jezdili dívat lidé z celé Evropy. A pionýroví nové architektury se začaly hrnout další zakázky.

Horta měl v Bruselu štěstí na klientelu. Jednou z nejprivilegovanějších byla rodina chemika, průmyslníka, filantropa a jednoho z nejbohatších Belgičanů, magnáta Ernesta Solvaye. Nepatřil mezi Svobodné zednáře, jako mnozí zámožní té doby, ale líbil se mu Hortův styl. Když se jeho syn Armand oženil s dcerou stavitele lodí, rozhodli se Solvayovi postavit své zimní sídlo u nové bruselské třídy. Nechtěli stejný dům, jako měla tehdejší buržoazie, požádali proto Hortu,

aby vymyslel něco nepřekonatelného, kde použije nejnovější technologie a nejdraží materiály. S dodatkem, že rozpočet není téma. A Horta vyčaroval vizuální ohňostroj. Něco takového se vidí málokdy a já jsem měla veliké štěstí, že jsem se do Hôtelu Solvay mohla alespoň jednou v životě podívat.

V té době byl Hôtel Solvay, jeden z největších domů na pompézní Avenue Louise 224, přelomový nejen technickými vymoženostmi a exkluzivními materiály (23 různých druhů mramoru, 17 druhů dřeva). Jako jeden z prvních elektrifikovaných domů měl například dva systémy cirkulace čistého vzduchu. Hned u vchodu zaujmou mohutné kožené sedačky. Za nimi se skrývá malé tajemství – speciální vyhřívání, aby se obyvatelé domu a jejich hosté po vstupu mohli zahřát. Dobrý vzduch v interiéru byl v té době žádoucí. Lidé měli strach z různých neduhů a infekcí. Zejména po vypuknutí epidemie tuberkulózy. A to je také podle odborníků důvod, proč jsou v místnostech oblé rohy – aby se tam nemohl tak snadno usazovat prach s bacily.

Dohromady Horta konstruoval přibližně stovku domů a divokou výstavbu započatou během rozmachu města před Expo 1958 nepřežilo 70% z nich. Štěstí například neměl Hortův největší projekt Lidový dům (fr. La Maison du Peuple), vytvořený na zakázku belgické Dělnické strany, s elegantně zakřiveným proskleným průčelím a moderně řešeným interiérem. Konstrukce byla vyrobená z více než 600 000 kilogramů oceli. Pětatřicet řemeslníků na ní pracovalo osmáct měsíců. Budova, dokončená v roce 1899, byla díky nezvyklé kombinaci cihel, skla a oceli považována za Hortovu vrcholnou práci.

Dalším Hortovým mistrovským dílem je Hôtel van Eetvelde (najdete jej kousíček pod Pražským domem) pro Edmonda van Eetveldeho, poradce krále Leopolda II. a generálního sekretáře Svobodného státu Kongo. Van Eetvelde byl jedním z nejbohatších Belgičanů. Jeho dům byl padesátkrát dražší než obvyklé stavby té doby. Horta budovu dvakrát na žádost rodiny rozšířil: na jednu stranu přidal panu majiteli kanceláře, na druhou byty jeho dcerám. Zvenčí, podobně jako ostatní Hortovy architektonické výtvoř, působí Hôtel van Eetvelde v současném bruselském stylovém mišmaši až nepatřičně obyčejně. Zato uvnitř oněmíte úžasem. Opět dominuje odhalená ocelová konstrukce a schodiště, které vede do zimní zahrady) v přenáděrně zdobené skleněné kopuli od americké hvězdy Tiffanyho.

Výše jmenované stavby nejsou, kromě Hôtelu Solvay, veřejnosti běžně přístupné. Pokud však toužíte vidět Hortovo umění v nejcisti podobě kdykoli během roku, pak zavítejte do Hortova muzea (Rue Américaine 23–25), dvojdomu vybudovaného z jeho vlastního sídla a studia. Z ulice je téměř nerozlišitelné od ostatních domů, ale uvnitř se zastavil čas. Horta tam pobýval a pracoval až do roku 1919, veškeré vybavení, vitráže a nábytek jsou původní. Další důležitou zastávkou, rovněž otevřenou po celý rok, je Belgické centrum komiksu (Rue des Sables 20). Dlouhá budova s mírně zaoblenou fasádou postavenou ze dvou různých druhů kamene, přičemž spodní vrstva fasády je z tzv. modrého kamene. Původně sloužila vyhlášenému prodejci látek. Showroom navštěvovala vybraná klientela, kterou nyní vystřídali milovníci kreslených příběhů.

#### ZAJÍMAVOST: Palác Stoclet

Hvězdná architektura, na půli cesty mezi art nouveau a art deco, z dílny českého rodáka Josefa Hoffmanna se tyčí u jednoho z širokých bruselských bulvárů. Palác



Palác Stoclet © foto Kateřina Farná

Stoclet na Avenue de Tervueren 279–281 nelze přehlédnout. Kolosální objekt je třetinou na dortu sladkého secesního kvasu. Palác a jeho rozsáhlá zahrada byly budovány v letech 1905 až 1911 pro bankéře a sběratele Adolpha Stocleta, jenž sídlo věnoval své mladé ženě Susan. Hoffmann dostal volnou ruku, a to bez jakéhokoli limitu (v současné době se hovoří o hodnotě budovy a jejího vybavení ve výši kolem 100 milionů eur). Vnější plášť budovy je kompletně pokryt bílým mramorem zdobeným pozlacenými lištami – jediný svého druhu v Bruselu. S celým mobiliářem a s původní rozměrnou malbou od Gustava Klimta, jehož estetika je patrná v celém objektu, vila reprezentuje koncept l'oeuvre d'art totale, německy Gesamtkunstwerk, tedy integrální či souhrnné umění.

Kateřina Farná

## Společenská rubrika

*Milí krajané,*

*nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkuje.*



**17. ledna 2019** se narodila **Lucia**, dcera Sylvaina Naudtse a Susanne Schmalzried.



**24. dubna 2019** se narodil **Martin**, syn Marca Guffense a Aleny Křivské.

**Upřímně rodičům blahopřejeme. Necht' vám děti přinášejí jen samou radost a štěstí!**

**10. dubna 2019** oslavil kulaté narozeniny náš webmaster **Ulf Gjerdingen**.

**10. července 2019** oslaví kulaté narozeniny paní **Eva Langer**.

**15. května 2019** oslavila narozeniny paní **Anne-Marie Bořecká Desmedt** z města Huy.

**17. srpna 2019** oslaví obdivuhodné 95. narozeniny bývalá dlouholetá jednatelka Besedy, paní **Zdeňka Makoňová-De Raad** z Gentu.

**23. května 2019** oslaví narozeniny pan **Zdeněk Král** z Bruselu.

**2. září 2019** oslaví narozeniny paní **Eliška Meuleman-Kneblová** z Brugg.

**4. června 2019** oslaví narozeniny milá pokladní **Besedy Barbora Frostová**.

*Všem oslavencům srdečně blahopřejeme, do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.*

## Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

<b>Pietní akt v Adinkerke</b>	RADITEL, Garzebekeveldstraat, De Panne - Adinkerke	<b>sobota 25. 5. 2019</b> od 10 hodin
<b>Dětský den s grilováním</b>	« Bois des Rêves » u Ottignies a Louvain-la-Neuve	<b>neděle 16. 6. 2019</b> od 12 hodin
<b>Procházka po Bruselu s průvodkyní a posezení v kavárně</b>	Sraz před Královským palácem	<b>sobota 21. 9. 2019</b> od 14 hodin
<b>Valná hromada Besedy</b>	Pražský dům avenue Palmerston 16, 1000 Brusel	<b>neděle 6. 10. 2019</b> od 14 hodin
<b>Dýchánek s Lenkou Froulíkovou věnovaný Janu Skácelovi</b>	Pražský dům avenue Palmerston 16, 1000 Brusel	<b>neděle 6. 10. 2019</b> od 16 hodin

Zpravodaj vychází čtvrtletně, členové Besedy dostávají výtisk poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy [www.beseda.be](http://www.beseda.be).

**Příští číslo Zpravodaje vyjde v září 2019, uzávěrka pro vaše příspěvky je 1. srpna 2019.**

**EDITOR:** Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be  
**ADRESA:** Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgique  
**TELEFON:** +32 2 384 96 44 nebo +32 497 92 81 62